

Азъ нарочно свърнахъ въ дома, дѣто по напрѣдъ жи-
вѣхъ, и тамъ пълно спокойствие; заприказвахъ съ стареца
Томакинъ, той си попушва лулата и се подсмива. Върщамъ
е на бивуака като начена да тъмнѣй, а нощитѣ въ това
време биватъ тъмни, да брѣкнешъ въ очитѣ нѣкому невиджа.

29-ий АВГУСТЪ.

Деня съвсѣмъ пакъ ясенъ. Артиллерийския бой се подно-
ви отъ тъмни зори съ прѣдишното ожесточение. Графъ Тол-
стой, който сѣдялъ въ продължението на вчерашната каню-
нада въ шатъра на корпусния командиръ, разказва, че една
граната се прѣснала до самата палатка и единъ откъслекъ про-
билъ и двѣтъ ѝ стѣни. На Радецаи. не му мрѣдналъ ни единъ мус-
кулъ. Днесъ неприятелскитѣ батареи дѣйствуватъ още по както
трѣбва и сегисъ тогисъ ни гошаватъ съ залпове; това е
особенно ефектно, но на да ли ще е тѣй и на онези, дѣто сѣ-
горѣ; генералъ Радецки се видѣлъ принуденъ да си премѣсти
шатъра много по долу, тѣй шото ний вече не можемъ го видѣ.
Днесъ ни една граната не падна въ долината на Стоманеци,
това показва че вчерашнитѣ двѣ трѣбва, що има рѣчь, да
сѣ си испиле ума.

Два дневния упоренъ артилерийски бой ни кара да
прѣдолагаме, че турцитѣ трѣбва да иматъ на ума си нѣщо.
Ний стоимъ на щрекъ; аванпостната цѣпь усилена и служ-
бата тамъ се изисква най строго; на Столѣтовитѣ ординарци
се намѣри работа, генарала ги кара нощя по рѣдъ да оби-
калятъ и повѣряватъ аванпостната цѣпь, което, ако вземемъ
въ внимание мѣстото на разтегнатата ни позиция, съста-
вява доста голѣмъ трудъ.

Рѣда, да повѣрява днесъ, е на капитана Ефремова;
небето се покри съ облаци, начена да роси дребенъ дъждъ;
наистина тѣй тъмно, шото на 5 — 6 крачки нищо не виж-
дашъ, а азъ се обѣсахъ да бѣдъ въ 3-та дружина при майора
Челяева. Нанихъ се чай при ген. Столѣтова; той още при мене
повика капитана Ефремова и му заповѣда да вѣрви незабав-
но да заобиколи *); нѣ ето че се минава 1/2 часъ и ний слу-

*) Добро съвѣстно обикалене трѣбва да се продължава 2 1/2 часа.